

[Forsvarsministeren.]

ikke Københavns kommunes socialforvaltning, kan ikke være det som forsvarsminister. De ting, der skal klares på disse områder, skal klares af andre. Jeg har til enhver tid aldrig bragt andet end det frem, som var i overensstemmelse med mine oplysninger.

Så vil jeg gerne sige om den anden side, der i og for sig også kunne kaldes overflødig, det, som hr. Poul Schlüter udtrykte sådan: at holde forsvarsministeren op til, at rømnin-gen sker hurtigst muligt, at jeg var lige ved at spørge min gode ven hr. Poul Schlüter: hvad er meningen egentlig? Kan man overhovedet forestille sig, at en forsvarsminister kunne forsøge at sidde og manipulere på to meget klare afgørelser, der er taget i dette folketing? Naturligvis ikke. Derfor takker jeg også for, at de partier, der har rejst forespørgslen i dag, ikke på ét eneste punkt har kritiseret den redegørelse, jeg fremkom med. Jeg takker, og naturligvis følger jeg det, der er givet redegørelse for, op, også i det videre forløb.

Jeg skal sige af hensyn til hr. Brusvang, som ikke kan være til stede i salen, at de spørgsmål, han stillede, kan jeg ikke besvare klart nok, for jeg ved ikke noget om, hvorvidt der er 5 pistoler eller der er 25 pistoler i Christiania; det er der ikke nogen der ved noget som helst om. Men når det drejer sig om at give folketinget underretning, ifald jeg skulle finde det nødvendigt at gøre det, så vil jeg gerne give det tilsagn, at hvis jeg anser det for ret og rimeligt fortsat at orientere folketinget om sager, der kan have en vis betydning i det nærmeste forløb i sommermånederne, så er jeg naturligvis indstillet på at gøre det.

Ordføreren for forespørgerne (Erlendsson) (FP):

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg synes, det har været en god og nyttig diskussion, vi har haft her. Jeg synes, at den har opfyldt det formål, som ikke var at piske stemningen op, men at give offentligheden besked om, hvad der er foretaget — for der spørges meget ude i offentligheden — og samtidig at give christianitterne besked om, hvad man venter sig af dem, hvad det vil være naturligt af dem at gøre, og det har forsvarsministeren også gjort. Alene disse to

ting synes jeg i højeste grad berettiger, at den forespørgselsdebat er rejst.

Til hr. Kjeld Olesen vil jeg sige, at man jo godt kender visse partiers frustrationer over for nye partier. Jeg husker godt, hvor længe man var om at acceptere socialistisk folkeparti inden for socialdemokratiet. Det varede indtil den dag, man behøvede en stemme; så blev det accepteret, så var der ikke noget mærkeligt ved det parti mere. Der er partier, der ikke er så langsomme i at vende sig og i at acceptere partier, der er helt lovligt valgt til at repræsentere næsten en halv million vælgere her i folketinget. Den besked, man nu har fået af hr. Brusvang, og som må forekomme alle andre ganske klar, er, at da fremskridtspartiet er det største parti af de partier, som har rejst denne forespørgsel, er der ikke noget mærkværdigt i, undtagen måske for hr. Kjeld Olesen, at det er mig, som har fået den ære at tale på forespørgernes vegne.

Jeg har ikke sagt noget om, at nogen sag skulle hastes eller piskes igennem. Denne sag skal selvfølgelig som alle andre sager behandles fuldstændig normalt ved domstolene. Men jeg har talt om, hvorvidt det eventuelt var muligt — og jeg synes, det var meget ønskeligt — at den lange kø, som måtte bestå ved de forskellige retsinstanser, kunne passeres lidt hurtigere, og dér mener jeg, at almenvellet kunne retfærdiggøre noget sådant. Hvis det ikke kan ske, så kan jeg måske få at vide af ministeren, hvor lange køer der er ved landsretten og ved højesteret. Dermed kan vi måske regne ud, hvor lang tid vi endnu skal vente på, at folketingets beslutning om Christianias rømning skal blive en realitet.

Fra hr. Steen Folkes side hørte vi det samme, som vi så tit har hørt, at der ikke er noget forkert i, at man opfører sig urimeligt, men at det er forkert, at man reagerer på urimelighederne. Det er ikke forkert, at man overfalder folk ude i Christiania, at folk, der ikke kender ordet „strømer“ og ved, hvad det står for — og det kunne såmænd godt have været mig, der ikke vidste, hvad ordet „strømer“ betød — skal behandles på denne specielle facon, som viser den menneskekærlighed og den ikke-voldsmentalitet, som man hævder findes i Christianiaområdet. Nej, urimelighederne kommer fra den del af